

Hva kan vi miste, hva kan vi vinne?

Arbeidet med å utrede en ny felles arkitektorganisasjon er godt i gang. Det avholdes jevnlig møter med NLA, NIL, NAL og AFAG, der prosess, form, målsetting og muligheter diskuteres og vurderes.

AFAG er en arbeidstakerorganisasjon på linje med Tekna og Naturviterne. NIL, NLA og NLA er medlemsorganisasjoner. Om lag en tredel av NLAs medlemmer er også medlem av AFAG. Spørsmålet om den nye arkitektorganisasjonen også skal være en lønnsforhandlingsorganisasjon er viktig. Vil det kunne gi medlemmene bedre vilkår og større politisk påvirkningskraft slik som LO og Tekna? Vil det ekskludere de av oss som er arbeidsgivere? Hva med alle NLA medlemmene som er medlem av Tekna eller Naturviterne og trives med det?

En annen viktig diskusjon er hvorfor vi i det hele tatt bruker tid og penger på å diskutere en ny organisasjon. Har vi det ikke bra nok som det er?

Min holdning er at landskapsarkitekturen er et fagområde med et stort uforløst potensiale.

Klimaendringene krever at vi tar i bruk vår kunnskap i krysningspunktet mellom natur og arkitektur og finner gode løsninger på nye utfordringer. Det krever et mye tettere samarbeid med tilstøtende fagområder, noe organisasjonsmodellen bør gjenspeile. Jeg tror også at vi kan få større fagpolitisk kraft hvis arkitekter i vid forstand står sammen. Nylig opprettet miljøvernminister Solhjell et fagråd for plansatsing mot store byer - uten landskapsarkitekter. For meg er det et klart signal om at vi må bli mer utadrettet og tørre å stå fram med vår unike kompetanse. På samme måte som en felles arkitektorganisasjon vil kreve at landskapsarkitektene er utadvendte.

Mange av oss vil møtes på fagdagen i Kristiansand 5. april og på årsmøtet 6. april. Da kan vi diskutere, snakke sammen og debattere disse viktige spørsmålene. Hva trenger vi, hva vil vi? Hva kan vi miste, hva kan vi vinne?

Kathrine Strøm
president